

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeinentiis & Præcedentiis

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Disc. LXXII. Bononien, remissionis causæ. An pupillus vel alia persona miserabilis succedens non privilegiato lite jam cœpta in prima instantia, possit in secunda instantia uti privilegiato leg. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

tionem prædictam, quæ proinde ita corrui ex cef-
fante dicto præfuppofito, vel quia contraria opinio
probabilior ex deductis per *Carleval. loc. cit.* vel
quia stylus Curia seu facultatis A. C. hujusmodi
quæftionem tollant ut fuprà.

Dicebam ulterius quod verfabamur extrà casû
fi de jufforis, ac potiùs in terminis principalis debi-
toris, cum literæ per dictos Cocchos, Greppio
fcriptæ, continere dicerentur potiùs mandatum,
ita ut principaliter & directè ipforum fidem Grep-
pius implendo tractam, fequutus diceretur, quam-
vis è conversò fcribentes pro altera parte prætende-
rent, hanc esse simplicem laudationem, ex qua nulla
refultat laudantis obligatio, nisi concurrente dolo;
Quia tamen de hoc puncto deinde particulariter a-
ctum fuit in difputatione caufæ post jam firmatam
jurisdictionem & fori competentiam, idcirco de
hoc puncto habetur in fua materia *sub tit. de credito.*

Quo verò ad alterum fundamentum deductum
ex Indulto Anconitanis negotiatoribus concesso,
dicebam illud procedere refpectu aliorum Judicum
& curiarum ipsius Principis ejufque Civitatis Me-
tropolis, quia in hujusmodi privilegiis & exemptio-
nibus, Regulariter comprehenfa non cenfetur
ipfius Principis persona vel Curia, nisi fpecialis men-
tio fiat juxta *conf. 62. Oldrad. num. 2.* Undè prohibi-
ta appellatio, non cenfetur prohibita ea, quæ ad
ipfum Principem feu Sedem Apostolicam interpo-
natur ad *tex. in c. venientes de jure juran. ubi fcri-
bentes, de quibus adden. ad Buratt. decif. 170. littera
B.* & ita paffim fervatur in praxi in Civitatibus Fer-
rariæ, Beneventanæ, Avenionen. & aliis confimilia
indulta habentibus, quoniam ea non fuffragantur
circà contractus in Urbe celebratos, vel folutiones
in eadem deftinatas ex dicto stylo rationabiliter
fundato in prærogativa quæ ratione majoris com-
mercii debita est Regiæ & Metropolitanæ Civitati.

Et quamvis per alteram partem deduceretur au-
thoritas *Gratian. difcept. 569.* ubi in specie firmatur
remiffio caufæ ad forum rei, quamvis contractus
in Urbe celebratus effet, Respondedam tamen
hanc auctoritatem retorqueri, cum potiùs firme-
tur competentia fori ratione contractus ut fuprà,
quoties de illo exequendo vel adimplendo agitur;
Secùs autem ubi eo jam impleto, tractaretur de
repetitione indebiti, qualis erat. casus *Gratian.*
cum tunc contractus effet jam impletus, atque age-
retur de novo judicio in diverfa aétione merè per-
fonali.

In quadam alia *Anconit. pecuniaria*, feu dotis pro-
prietatis de Manfonis cum Alexandro Mafferio, aliam
jurisdictionalem controverfiam difputavi in Signa-
tura Iuftitiæ in cafu converfo, remiffionis fcilicet
caufæ ab A. C. ad forum mercatorum dictæ Civita-
tis; Cum enim introducentibus dictis de Manfo-
nis caufam in Curia coram A. C. ad eufdem Maf-
ferii ac invicti ejus auctoris instantiam, ea remis-
fa fuiffet per Signaturam ad dictum forum Confu-
lum mercatorum Anconæ, post caufam ibi nota-
bili tempore agitatam & instructam, Mafferius qui
fe creditorem vigore obligationis cameralis præ-
tendebat, variando dictum forum, illum A. C.
adiit, sed pro Manfonis fcribens, id illicitum dice-
bam, ex regula quod facta femel unius fori electio-
ne patere debet via jam electa, neque conceden-
da est revariatio à Judice electo ad alterum jam te-
culatum, ut reprobat *glof. in auth. habita C. nè
filius pro patre* veriore firmant ibidem *Bart. num.
7. Bald. num. 63. Cin. num. 7. & ceteri cumu-*

*lati per Carleval. de judiciis tom. prim. difput. 2. nu-
489. & hanc etiam dicit veriore Marchesan. de
commiff. par. 2. num. 84. & feq. fol. 312.* Et quam-
vis per alteram partem adduceretur deducta per
Novar. de elect. fori fecl. 1. quæft. 3. ab eo tamen
cavendum dicebam, cum ipfe loquatur attentis
constitutionibus feu praxi & stylo particulari Tri-
bunalium Neapolis, ut ita conciliando advertit *Car-
leval. loc. cit. num. 605.*

In contrarium, potiffimum fundamentum
conftituebatur in obligatione camerali, cujus ra-
tione receptum est, competere creditori pro ejus
exequutione cuicumque fori quamvis aliàs in-
competentis electionem, ob claufulas in eufdem
obligationis formula contentas, & replicabam tamè,
dictum privilegium esse verum quoad fori electio-
nem, non autem quoad eufdem femel electi varia-
tionem, cum tunc hujus obligationis privilegium
confiltere dicatur in variatione judicii feu modi
exequendi, non autem quoad variationem Judicis
nisi data debitoris contumacia ut apud *Peniam de-
cif. 3. juxta Venetam, & Lugdunen. num. 16. repe-
tit. apud Zacob. de oblig. cam. decif. 56. num. 10. &
conferunt deducta per eundem Peniam decif. 134.
iuxta Venetam alias 169. iuxta Lugdunen.* Incerta
est refolutio, quæ juxta præmiffa probabiliter credi-
tur, dum de hujusmodi caufa non fuit amplius a-
ctum, ut fequutura effet fi remaniffet in Curia, in
qua fæpe contingit Advocatos remanere incertos
de caufarum exitu, præfertim hujusmodi executi-
varum, ulteriorem tractum ut plurimum non ha-
bentium, cum earum curam non habeant incur-
rentem caufarum patronis, quorum etiam nomina
funt fæpius ignota, quia informationes facti fre-
quentius reafsumunt.

BONONIEN. REMISSIONIS CAUSÆ PRO MONTECUCOLIS.

Discursus pro veritate.

An pupillus vel alia persona miserabilis suc-
cedens non privilegiato lite jam cœpta
in prima instantia, possit in fecunda in-
stantia uti privilegio *leg. unica Codic.
quando Imperator.* maximè ad effe-
ctum avocandi caufam à Curia Principis,
& petendi remiffionem ad Ordinarium
& immediatum judicem appellationis in
Provincia exiftentem.

SVM MARIVM.

- 1 Privilegiatus succedens non privilegiato lite pen-
dente quod non trahat caufam ad forum suum
ex l. unica, & num. feq.
- 2 An heres ex persona propria declinet forum defun-
cti & utatur privilegio *leg. unica, contrarium
num. 7.*
- 3 De rationibus dictæ conclusionis.
- 4 Causa prima instantia & causa appellationis est ead-
em & num. 12.
- 5 An dicta conclusio procedat in Clerico herede.

6 De.

- 6 De privilegio l. unica ut procedat in quacumque instantia.
- 7 Impugnantur conclusiones de quibus n. 1. & 2. & de materia tex. in l. hares absens.
- 8 An privilegium superveniens post motam litem suffragetur.
- 9 De conclusione an hares ligetur instantia cœpta cum defuncto.
- 10 Causa appellationis est de diverso iudice & Tribunali a prima instantia.
- 11 Ad dictis Doctorum non licet arguere a contrario sensu.
- 12 Quod causa appellationis non sit eadem cum prima instantia & de pluribus illationibus.
- 13 Pupillus factus adultus, vel vidua uxorata an retineat privilegium legis unicae.
- 14 Restitutio in integrum adversus non factas probationes in termino an competat minori heredi maioris.
- 5 Datur distinctio inter variationem fori in genere, & variationem unius vel alterius iudicis eiusdem
- 16 De ratione privilegii l. unicae.
- 17 Bona consideratio de privilegio attendendo ut impediatur alterum privilegium & serventur regula iuris communis.
- 18 Appellari non potest omisso medio, & quando secus.

DISC. LXXII.

UPER hoc puncto pro veritate circa susceptæ Advocacionis initia interrogatus respondi ut sequitur; Casus non reperitur quantum videri potuit hucusque tactus à Doctoribus in individuo, idè veritatem perquirendo per regulas & conclusiones generales, negativa opinio contra privilegium probabilior primo aspectu suaderi videtur.

Primò per *text. in l. hares absens ff. de iudic.* ubi aperte disponitur, hæredem in eo foro conveniendum esse, in quo defunctus conveniri poterat, proprio hæredis privilegio non suffragante; & de cujus textus dispositione in *Arclaten. personis hoc eod. tit. disc. 86.*

Secundò per *text. in l. si quis postea quam ff. eod. tit.* ubi habetur, quod privilegium superveniens post motam litem non suffragatur in ea causa, ex quibus verbis (in ea causa) defumitur, ut idem sit in prima vel ulteriori instantia, cum causa principalis, & appellationis una sit, licet instantiæ sint diversæ, ut inferius probabitur.

Tertiò clarjus per *text. in leg. si is qui Romæ ff. eod. tit.* in quo statuitur, ut hæres non possit ex persona propria declinare illum forum, in quo causa cū defuncto cœpta erat, ex cujus tex. dispositione in propriis terminis nostris, communis & recepta est conclusio, ut privilegium *leg. unicae* non suffragetur privilegio hæredi licet cœpta cum defuncto, *Castren. in d. l. hares absens n. 2. & 4. Caravit. ritu 234. n. 2. Gratian. discept. 182. n. 27. Marchesani. commiss. par. 2. fol. 314. n. 93. Giurb. decis. 82. num. 2. & 5. Franch. decis. 364. Scacc. de appell. 9. 7. n. 133. Novar. de electione fori sect. 4. quaest. 21. per totam*, ac videtur conclusio vera & recepta; Illaque pluribus fulcitur rationibus, quas ex *Surd. conf. 222.* ad literam transcripsit *Novar. ubi supra*, quarum illæ videntur præcipuæ quas deducit ex *Surdo, Novar. num. 2. 7. & 8.*

Primo nempe quod instantia cœpta cum defuncto *Card. de Luca de jurisd. & Foro Compet.*

cto transit in hæredem; Secundò quod defunctus qui Judicis jurisdictioni consenserat, videtur quasi contraxisse cum altero litigante, ut non possit illius Judicis forum declinare, & idè hæres qui tenetur servare factum defuncti, non potest ejus quasi contractum impugnare, Et tertiò quia jus formatum in personam defuncti transit activè & passivè in hæredem, ut latius apud allegatos videri potest.

Quod autem conclusio procedat, tam in ea instantia in qua lis cum defuncto cœpta fuit, quam in ulteriori, probari videtur ex dicto Doctorum superius allegatorum, præcipuè *Saccia, Gratiani, & aliorum simpliciter dicentium*, ut in ea causa pupillus privilegium amittat, & idè de omnibus instantiis veniunt intelligendi, quoniam licet causa principalis, & illa appellationis constituat diversas instantias, una tamen & eadem causa dicitur, ut in *rurb. & l. 1. Cod. ne liceat in una eademque causa, cap. si quis in quacumque 2. quaest. 6. glos. S. licet. & alii in l. si ita demum, & l. in viuis C. de procur. Alex. conf. 96 lib. 2. num. 5. vers. quod autem causa principalis, & appellatio sit una & eadem & c. Coccin. decis. 42. num. 6. cum aliis per *Rot. in Eugubina prædi 14. Junii 1649. coram Cerro §. quia cum emanaverit, impress. dec. 324. par. 10. recent. num. 4. & seqq.**

Appellatio enim dicitur de appenditiis primæ instantiæ à qua omnes posteriores instantiæ regulantur, quoniam attenditur initium & non finis, & qualitas ab initio impressa transfunditur ad omnes instantias successivas, Undè causa quæ à principio est ordinaria vel summatoria in prima instantia, semper est talis etiam in ulterioribus *Franch. dec. 520. n. cum aliis per Giurb. decis. 82. num. 13.* Et ferè in individuo quod Clericus hæres laici qui ligatur instantia cœpta cum defuncto remaneat etiam ligatus in gradu appellationis, & sic in secundâ vel ulteriori instantia firmat *Carleval. de iudic. lib. 1. disp. 2. quaest. 7. num. 947. & seq.* quia ex litis initio tota causa præventa est, ut ad literam probat *text. in d. l. si quis postea quam ff. de iudic.* ibi in ea causa quasi præventus, quodd tamen non deducitur tanquam firma conclusio, sed relinquendo locum veritati insinuat solum, tanquam simile, attenda opinione illorum qui hoc volunt.

Quamvis autem ex prædictis hæc opinio magnam veritatis apparentiam habere videatur; Contraria tamè opinio pro pupillo vel alio privilegiato in puncto juris tenenda videtur; Maximè in casu de quo est quaestio, quoniam certum est, privilegium ex *d. l. unic. personis miserabilibus* concessum, tam in prima quam secunda & quacumque ulteriori instantia competere, quia textus loquitur in distinctè de omnibus iudicibus, & advertunt *Menoch. de arbit. cas. 66. num. 31. Theaur. dec. 177. nu. 8. Novar. de elect. for. sect. 1. q. 15. in fin. Marchesani. de commiss. par. 2. fol. 310. n. 68. Gratian. discept. 565. num. 74. & seq. Scacc. de appell. quaest. 7. n. 113. & alii communiter*; Et sic pro persona miserabili stat regula generalis, & indistincta, qua posita sufficit destruerelimitationem quæ datur in contrarium, quia sublata limitatione remanet regula quam sufficit allegare *Mantic. decis. 251. n. 4. Barbof. axiom. 198.* & sic probatio istius opinionis consistit in resolutione contrariorum.

Non obstant igitur contraria. Et primò *text. in l. hares absens*, quoniam illius dispositio non habet locum in privilegio clauso in corpore juris, prout est illud de quo tractatur, ut in terminis *l. unica Castr. in ead. l. hares absens num. 3. in fin. & 4. Caravit. dicto ritu 234. num. 2. Giurb. dicta decis. 82.*

num. 9. *Novar. dicta quest. 23. sect. 4. Scacia dicta quest. 7. num. 133. Franch. decis. 234. & 364. Menoch. de arbit. dicto casu 66. num. 36. & omnes sine controversia, Tenentes enim contrarium vel loquuntur in terminis ritus M. Curia Vicaria Neapolis, vel in casu quo cœpta est lis cum defuncto, & sic vis limitationis non est in dispositione l. heres absens, sed in ite cœpta cum defuncto juxta tertium objectum.*

Nec obstat *tex. in l. si quis postea quam*; intelligitur enim de privilegio voluntariè superveniente ad postulationem obtento, non autem de concessio motu proprio, ac præter voluntatem habentis obtento, & maxime de privilegio clauso in corpore juris juxta *glos. communiter receptam in l. qui autem ff. si quis cau.* Et idè, omnis generalibus; In propriis terminis nostris, quod privilegium *leg. n. nic.* superveniens post litem, puta quia cœpta cum uxorata qua postmodum fiat vidua, vel cum infante cui moriatur pater, adhuc allegari possit, firmant *Novar. ubi supra sect. 4. quest. 13. num. 1. Riccius collectan. 2155. latè Gurb. decis. 32. num. 7. & seqq. Marchesan. de commiss. par. 2. fol. 307. n. 46.* Et sic *tex.* non applicatur, nam aliàs ista conclusio communiter firmata remaneret falsa.

Circà tertium objectum, in quo totus cardo difficultatis consistere videtur, deductum ex *tex. in l. si 15. qui Romæ ff. de judic. ut heres ex propria persona declinare non possit forum in quo causa cœpta erat cum defuncto*, quamvis multa ad impugnationem illius conclusionis adduci possent, Attamen ex abundantanti non negatur conclusio, sed dicitur quod illa procedit tantum in illa instantia, quæ cœpta est cum defuncto, non in alia quæ habeat principium cum ipso privilegiato. Præcipue si quidè rationes in quibus dicta conclusio fundatur, sunt, Primò quia heres ligatur instantia cœpta cum defuncto, Secundo, quia per litem cœptam coram uno iudice, videtur defunctus quasi contraxisse cum colitigante, ut non possit illius iudicis forum declinare, idèq; heres non potest dictum quasi contractum impugnare, Et tertio quia heres succedit in universo jure creato & formato cum defuncto, tam activè quam passivè ut supra dictum est, Aliæ namque rationes adductæ per *Novar.* nempe quod heres & defunctus reputantur una persona, & similes, tanquam nimis generales non concludunt, nam possent etiam convenire, quando iudicium cum defuncto cœptum non esset, quod est falsum ex dictis superius.

Si ergo istæ rationes considerantur, nulla concludit pro secunda instantia cœpta cum herede, quoniam prima ratio ut heres ligetur instantia cœpta cum defuncto rectè procedit illa instantia durante, sed ubi illa finita est per sententiam, tunc cessat dicta ratio, quoniam etiam tenentes causam appellationis esse unam & eandem cum causa principali, non negant instantias esse omninò diversas & separatas.

Altera ratio ob quæ contractum, similiter cessat, quoniam quasi contractus respicit illum iudicem, coram quo lis cœpta fuit, idèque non percutit secundam instantiam tractandam coram diverso iudice & in alio Tribunali, cum non dubitetur causam appellationis esse diversi iudicii & Tribunalis *cap. 2. de consuetud. in 6. cum concordant. de quibus Franch. in cap. 2. de jur. calum. num. 1. in fin.*

Tertia verò ratio coincidit in idem, quod secunda, quod nempe jus formatum & creatum sit in illa

instantia, quia in ulteriori, adhuc in rerum natura non existente, ac oriente ex futuro eventu appellationis, quæ se habere potest ad esse & non esse, non potest dici jus formatum & creatum, cum non entis nulla possint esse partes, neq; de tempore quo altera instantia in esse producitur adest persona defuncti jam de medio sublata, idèque nullum jus creari vel efformari potuit.

Prout neque fundamentum constitui potest in dicto Doctorum simpliciter dicentium, ut heres amittat privilegium in causa, quæ omnes instantias complecti videtur; Tum quia à dicto Doctorum argumentum sumi non potest, cum eorum auctoritas non sit necessaria, *Franch. decis. 87. n. 16. Rot. dec. 600. n. 32. part. 5. rec.* cum aliis late cumulatim per *adnotat. ad decis. 20. part. 3. revent. in fin.* Si enim verba Doctorum attendere volumus, *Marchesan.* utitur verbo *instantia*, & sic probat intentum nostrum; Tum etiam, quia neque absolutum est de jure, ut tortè per tenentes contrarium supponitur, quod causa principalis & causa appellationis sit una & eadem, quoniam in contrarium, ut sit diversa & separata probatur *in cap. 2. de juram. calum. in 6.* ubi juramentum præstitum in causa principali, non sufficit in causa appellationis tanquam diversa, & *ibi gloss.* hinc indè varia deducit pro ista conclusione, ubi etiam *Franch. in princip. & in cap. Romana de testib. in 6. num. 4. circa med.*

Hinc habemus quod Advocatus actoris in prima instantia potest esse Advocatus rei in secunda tanquam diversa *gloss. Bald. & alii in l. fin. ff. de postul. Franch. in d. c. Romana num. 3. Anna singular. 7. Mascar. de probat. concl. 952. num. 9. Alex. dicto conf. 96. lib. 2.*

Judex in prima instantia potest esse testis in secunda *Franch. ubi supra cum aliis per Mascar. dicta concl. 952. n. 7. & 8.*

Procurator in prima instantia non tenetur prosequi & esse in secunda *Alex. dicto conf. 96. lib. 2. num. 2.*

Salarium pro causa conventum cum Advocato & Procuratore, intelligitur de prima instantia, & in secunda novum debetur tanquam in diversa *Alex. ibidem & alii.*

Fidejussor de iudicio Sixti in prima instantia non tenetur juxta unam opinionem in secunda ex *deduct. per Enrig. de fidejussor. cap. 20. §. 20. num. 4. & seq. Thef. dec. 202. Surd. decis. 212. Capic. Latr. consult. 49. n. 7. Ciriac. contr. 285. Prat. ad Muscartell. in praxi fidejussor. modo 12.* apud quos habentur etiam tenentes contrariam

Et multa his similia exempla adduci possunt, undè *Alex. dicto conf. 96.* deducendo multa hinc indè ad istam conclusionem, *num. 5. in fin.* concludit pro veritate, quod causa appellationis, verè & propriè non est eadem cum causa principali, neque est penitus diversa, Sed quandoque est eadem, quandoque est diversa, sed diversis respectibus & cum sequuntur *Surd. dec. 147. num. 3. & alii.*

Si ergo de necessitate non est eadem, sed potest esse diversa, ita ut simus in casu dubio, idècirò capienda est in dubio interpretatio pro privilegiato, Tum quia judicandum est pro regula, & contra limitationem, quæ tanquam rigorosa & exorbitans à regula veniit strictè intelligenda, Tum etiam quia in dubio capiendus est intellectus, qui magis faveat personis miserabilibus, quorum causa pia dici potest.

Et si esset verum, quod ad hunc effectum initium litis veniret attendendum in tota causa, etià in gradu

du appellationis, aded ut qualitas impressa ab initio primæ instantiæ influeret in ulterioribus, sequeretur quod pupillus, qui durante prima instantia factus est major, vel vidua quæ cœpta lite virum duxit, possit etiam in secunda, vel tertia instantia uti privilegio *leg. unio.* atque semper habere fore electionem & variationem, quod falsum videtur, nam DD. non sine controversia tribuunt hoc durante tantum illa instantia ut apud *Carant. ritu 233. num. 12. Franch. decis. 257. in fin. Sacc. de appell. quest. 7. num. 118. & seqq. Gurb. d. decis. 82. n. 13. Menoch. dicto casu 66. num. 28. Novar. sect. 2. qn. 3. n. 3. & q. 6. n. 3.*

Et quod limitatio, de qua tractamus, procedat solum in prima instantia non in alia, probari concludenter videtur à simili, nam pupillus vel minor cui beneficium restitutionis in integrum competit adversus non factas probationes, succedens majori non gaudet isto beneficio in illa instantia cœpta & tractata cum majore *Affl. decis. 21. ubi Vrsil. Cephal. conf. 241. n. 9. & 10. Rolan. conf. 99. n. 43. lib. 1. Carant. ritu 71. num. 6.* Sed in instantia ulteriori cœpta cum ipso minore in gradu appellationis, utique de dicta restitutione non videtur in praxi dubitari, quia restituitur in iudicio tractato cum ipso minore.

Insuper pro clariori veritatis comprobatione, atque contrariorum totali resolutione observandum est, quod aliud est privilegium mutandi forum totaliter, & sic variandi de foro ad forum, variata specie jurisdictionis, puta de foro laicali ad clericalem, & de paganico seu ordinario ad militarem; Aliud verò est privilegium variandi de loco ad locum & de iudice ad iudicem, ejusdem tamen fori & jurisdictionis; Primum enim casu non solum diversificatur instantia, sed etiam tota causa, ita ut efficiatur penitus causa, nova propter variationem jurisdictionis, & ideo in illis terminis bene procedere potest prima opinio, quoties causa cœpta est cum defuncto, quia tota causa preventa est in illo foro atque in illa jurisdictione, Et in his terminis loquuntur *Carleval. ubi supra*, & alii qui possent allegari, quorum dictum neque est sine controversia, cum in terminis Clerici laico succedentis, etiam lite cœpta, in contrarium videatur opinio magis communis & recepta saltem apud Canonistas.

In casu autem nostro non diversificatur jurisdictione, neque forum, sed solum contentio est de loco ad locum, & super ordine iudicis ejusdem fori & jurisdictionis, propterea non videtur cur hujusmodi privilegium denegandum veniat, cum in eo æque militet ratio, ob quam tale privilegium concessum fuit, nempe ut pupillus, vel alia persona miserabilis non trahatur extra Provinciam suam, ac possit facilius probationes facere, seu scripturas invenire, aliaque jura deducere, ut bene discuntur *Gratian. dicta discept. 565. num. 74. & seq. Marchesan. par. 2. fol. 310. nu. 68. & seq. & alii allegati.*

Eoque magis prædicta procedere videntur de plano in casu de quo agitur, dum privilegiatus non vult variare forum defuncti, neque uti jure speciali, sed instat conveniri in eo foro, in quo defunctus jure communi attentio veniret conveniendus, & sic allegat privilegium excipiendo, ac ad impediendum adversarium ne utatur jure speciali appellacionis omisso medio, juxta insignem *decis. Franch. 553.* quam hucusque non videmus impugnatam, illamque refert & sequitur *Novar. de elect. fori sect. 2. q. 3. in fin.*

Card. de Luc. de jurisd. & foro comp.

Est enim certissima juris conclusio, quod non licet appellare omisso medio, etiam si ad Principem appelletur *l. Imperatores 21. ff. de appell. cum concordian. de quibus latè Scaac. de appell. quest. 7. num. 1. & seq.* Quodque nemo invitus extra propriam Provinciam trahendus est.

Minusque refragatur, quod ista conclusio non procedit de jure Canonico, quo attentio appellari potest omisso medio ad Papam, qui est Ordinarius Ordinariorum, quoniam omiffa pro nunc inspectione, an ista limitatio procedat tantum in causis Ecclesiasticis, in quibus appellatur ad Papam tanquam Papam & caput Ecclesiæ, non autem in causis prophanis, in quibus appellatur ad illum tanquam Principem temporalem, dum Papa hodie per seipsum causas non cognoscit; limitatio solum deservit, ad effectum sustinendi appellacionem, non autem ad aliud, nam regulariter parte instante foret Papa causas remittere ad partes ad Judices mediatos, ut post alios *Scacc. diel. 9. 7. num. 47. in fin. 51. in fin. & 83. & 84.* Et sic res reducitur ad regulam juris, maxime accedente statuto particulari disponente appellacionem gradatim esse faciendam.

Et licet multoties Papa, vel ipsius loco Signatura Justitiæ solet, vel ob gravitatem causæ, vel ob alia rationes ejus arbitrio bene visas committere causam appellacionis in Curia omisso medio, ut per *March. & alios locis cit.* Nihilominus hoc est recedere à regulis generalibus juris, & devenire ad quoddam jus speciale, quod privilegiatus excipiendo impedire potest, etiam si sit hæres, quia ipse non utitur privilegio & jure speciali contra alterum, sed solum impedit ne concedatur illud alteri, ita ut causa tractetur in foro ordinario defuncti, & in quo regulariter, si defunctus vivet, causa tractanda veniret, & sic non deducitur privilegium tanquam privans legem, atque ut per illum recedatur à regulis juris, sed tanquam fovens legem, seu tanquam obstaculum ad impediendum, ne juris dispositioni derogetur, Ad instar concursus duorum privilegiatorum, quia privilegium unius operatur, ne illud alterius effectum sortiatur, sed juris dispositio servetur juxta ejus regularem naturam & cursum, Et hanc censeo veritatem salvo &c. Ignotum autem est quid exinde sequutum sit, cum hoc fuerit de primis laboribus pro veritate ipso initio susceptæ avocationis in Curia.

ROMANA
SEU
IANVEN. REDDITIONIS
RATIONUM
PRO
JOSEPHO MARIA SENAREGA,
CVM
COSTAGUTIS.

Casus disputatus in Signatura Justitiæ & resolutionis pro Senarega.

De foro in quo reddendæ sunt rationes, & an illæ activè vel passivè reddendæ sint in alio loco quam illo gestæ administrationis ex privilegio *Eugeniana* vel alio privilegio univèl alteri competente; Et de